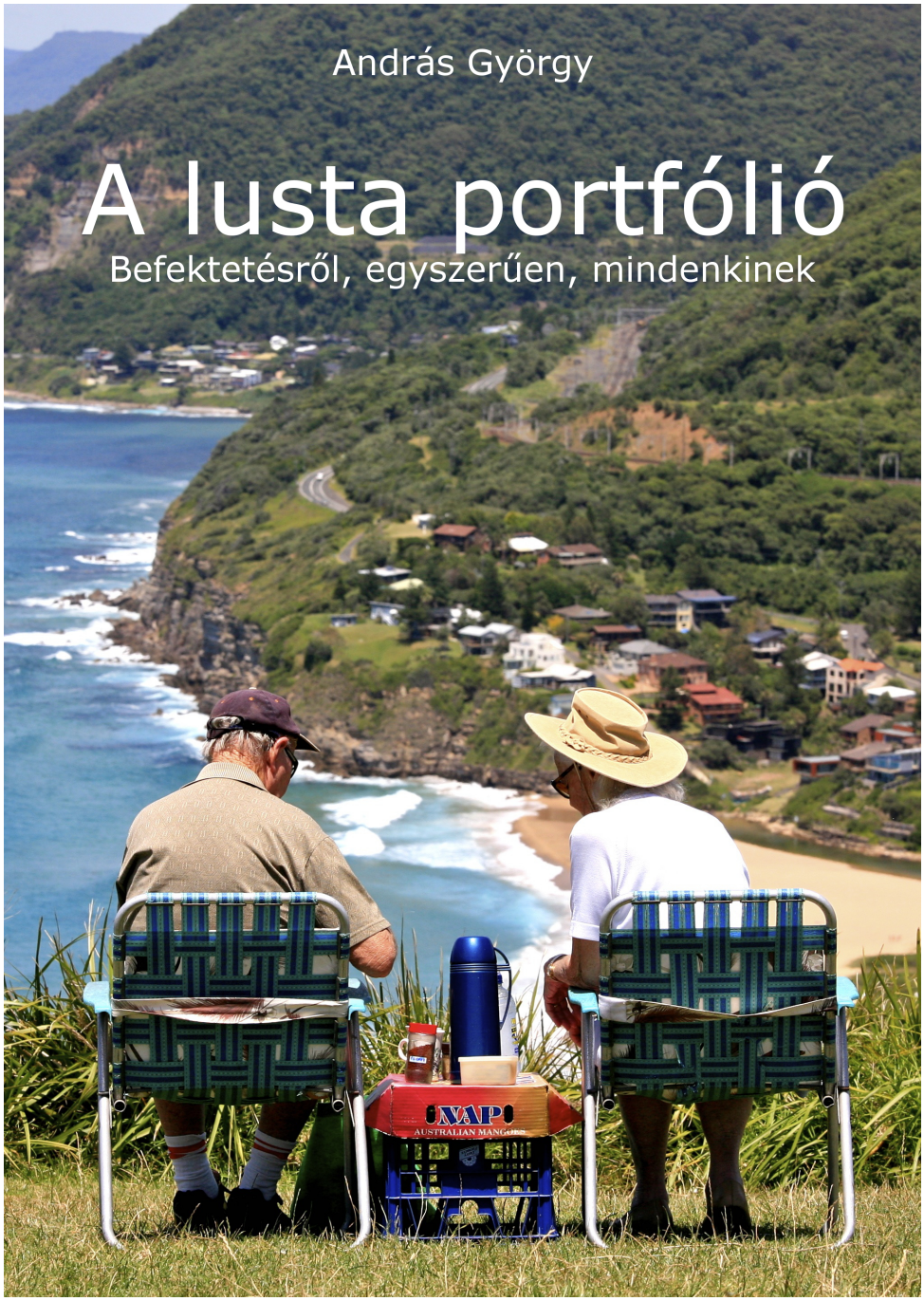
András György
A lusta portfólió
Befektetésről, egyszerűen, mindenkinek
NAP
AUSTRALIAN MANGO

A lusta portfólió

András György

Publio Kiadó

2013

Minden jog fenntartva!

Előszó

Lustálkodni mindenki tud. Nekem is jól megy. Ez a befektetési kisregény pontosan 5 évvel ezelőtt készült. A mostani „utómunkálatok” során csak néhány kisebb módosítást, frissítést hajtottam végre, lényeget érintő változás már nem történt. Nem is történhetett, a könyvben szereplő módszernek nemcsak öt, hanem 10-30-50 év távlatában is működnie kell. Működni is fog. A publikálás lezárásához szükséges újabb inspirációt az adta, hogy hirtelen ötlettől vezérelve kiszámoltam a könyvben szereplő két legegyszerűbb modellportfólió hozamát, az elmúlt 5 éves időszakra. Ezután fellapoztam a magyarországi befektetési alapok aktuális listáját, és átböngésztem az 5 éves hozamok adatait. Mindkét portfólió toronymagasan túlteljesítette a kategóriájának megfelelő összes alapot. A nagyobb részvényhányaddal rendelkező bekerülne a legjobb 10 magyar befektetési alap közé is, ha 5 éves hozamok alapján rangsorolnánk őket. A részletek a könyv végén megtalálhatóak. Előtte viszont tegyünk egy utazást a hosszú távú befektetések világába, ahol a lustaság, ha nem is fél egészség, de meglepően fontos erény. Meggyőződésem, hogy az alábbiakban tárgyalt befektetési módszer befektetők 99%-ának optimális megoldás hosszú távú pénzügyeinek kezelésére.

A szerző professzionális tőzsdei kereskedő, de mégis igazi outsider a befektetési szakmában. Az olvasó szempontjából talán rosszul hangzik, de ez a helyzet egyaránt hordoz

előnyöket és hátrányokat is. Kezdjük a rossz hírekkel. Az alábbi munka ízig-vérig amatőr. Az általam idézett adatok internetes forrásokból származnak, forráskritka és lektorálás nélkül. Elsősorban arra törekedtem, hogy a teljes kép legyen igaz, és nem fordítottam energiát minden egyes mondat szigorú ellenőrzésére. A tapasztalatból táplálkozó megérzés irányította a tollat, nem a tüzetes kutatómunka.

Van-e annak értelme, hogy egy spekuláns leírja, mit gondol arról, ami egy elismert és igen jól fizető szakma? Igen, van. Egyrészt az átlagbefektetők nap, mint nap nálam sokkal kevesebb tudással gyakorolják ezt a szakmát. Igen gyéren állunk a gyakorlatban jól használható könyvek terén is. Minden értelmesen összeállított mondat, gondolat érték, bárkitől származzon is. Másrészt a nálam elméletben sokkal jobban felkészült szakértők jelentős része kevés, vagy hibás gyakorlati tudnivalót oszt meg a nép széles rétegeivel. Lehet, hogy sokat tudnak, de ebből az átlagember nem sokat profitál. Nem tételezek fel róluk semmi rosszat, inkább az autóvezetéshez hasonlítanám ezt az ügyet. Ha választanom kell, hogy egy 30 éve autózó paraszt bácsi, vagy egy friss jogosítványos közlekedésmérnök egyetemista mellé ülök az anyós ülésre, én az előbbit választanám. Ebben az írásban is ezt a paraszt bácsit játszom, nem a Nobel-díjas tudóst. Ez azért is biztató, mert a tőzsdetörténet egyik legnagyobb csődjét Nobel-díjas tudósok hozták össze (LTCM alap).

A kívülállásomból származó legnagyobb jó hír, hogy egyáltalán megszületett ez a kisregény. Olyasmiről lesz itt szó, ami különösebben nem érdeke a befektetési szakmának. Azt fogom mondani, hogy ne vásároljatok részvényeket. Ne azt az alapot válasszátok, amelyik jó hozamot ért el, hanem

amelyik alacsony költségekkel dolgozik. Nem fogom titkolni, hogy az alapkezelők túlnyomó része alulteljesíti az indexeket. Azt is javaslom, hogy soha ne hallgass az újságcikkekre. Mégis mi marad ennek a szerencsétlen szakmának? Nem sok. Legyen áru, de ne dumáljanak bele, hogy mit veszek.

Mielőtt nagyon belebonyolódnék a befektetési szakma pocskondiázásába, inkább egy fontos dologra hívnám fel a figyelmet. Az itt szereplő módszertan kizárólag hosszú távú befektetésekre vonatkozik. Minimum 10 éves időtáv. Tudom, kevesen gondolkoznak ilyen időtávon. A 99% nem is annyi, hanem sokkal kevesebb. Aki nem hajlandó hosszútávon tervezni, nem sokat fog profitálni az itt leírtakból. Most mégis arra kérem őket, legalább az első fejezet erejéig adjanak esélyt, hogy beszéljek a változtatás előnyeiről. Induljon is a kalauz a hosszú távú befektetések birodalmába.

2013. június 1.

Vesztes játszmák

Ebben a fejezetben sajnos azt fogom megvilágítani, hogy a magyar emberek túlnyomó része a vesztesek játszmáját játssza, ha befektetésekről van szó. Nem froclizásból kezdem így a mondandómat. Egyszerűen a változtatáshoz meg kell ismerni a hibákat. Ezek ismerete nélkül újra meg újra elkövetjük őket.

Vesztes játszma 1. – nem értek hozzá, nem foglakozom vele

A legjellemzőbb hiba idehaza, hogy egyáltalán nem foglakoznak hosszú távú befektetések tervezésével. Közismert tény a magyar emberek rendkívüli vonzódása a rövidtávú pénzügyi eszközök, elsősorban a bankbetét iránt. Ez természetesen egyben a hosszú távú befektetések elhanyagolását is jelenti, amit az alábbi grafikon is jól szemléltet:

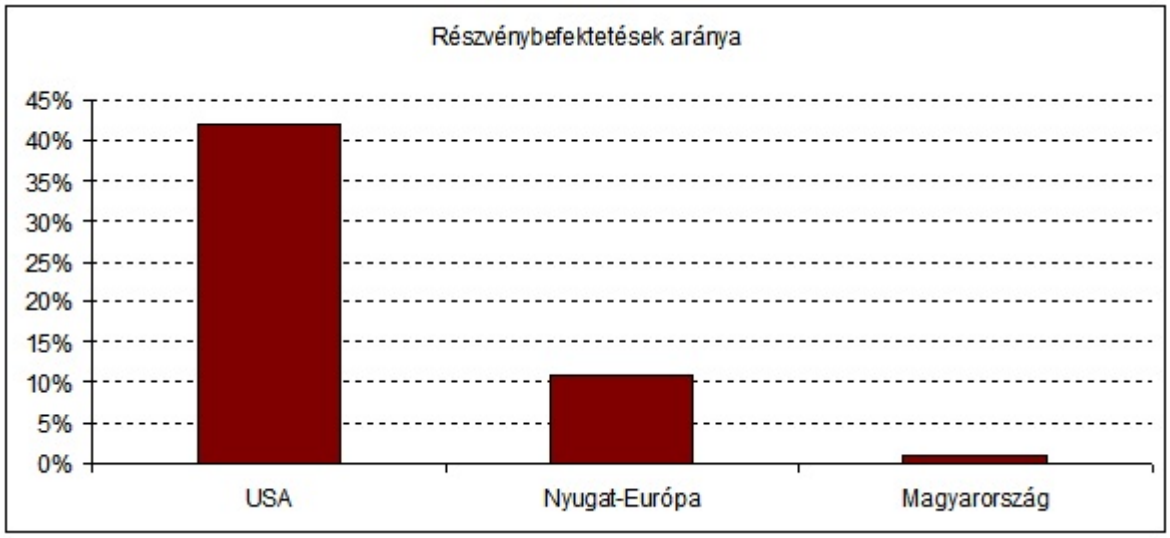

Forrás: GfK Custom Research Worldwide és a Wall Street Journal Befektetési Barométer kiadványa

Az érték, amit nem nagyon lehet leolvasni, 1%-ot jelöl Magyarország esetében. Ennyien fektetnek a hosszú távú befektetés leginkább jellemző eszközosztályába, részvényekbe. Lehet persze mondani, hogy nálunk nincs pénze a lakosságnak hosszú távú befektetésekre. Ez önmagában igaz is, de a teljes igazságnak csak egy szelete. A PSZÁF weboldalán elérhető egy rendkívül izgalmas „Háztartások befektetési szokásaiban várható változások” című tanulmány. Még 2006-ban készült, és ironikus módon nem sok változás történt azóta ezen a területen, de nem is ezért hivatkozom rá. Az ebben szereplő „Ha Ön döntené el, hogyan fektetne be 5 millió forintot?” kérdésre a válaszadók 5%-a nevezte meg a részvényeket, mint kívánatos befektetési formát. Ebből számomra úgy tűnik, hogy itt azért elsősorban kulturális kérdésről beszélünk. Szintén nehezen lehetne magyarázni gazdagságbeli eltérésekkel a fenti grafikonon Nyugat-Európa és az USA közötti hatalmas különbségeket. Miért is probléma ez? Mert hatalmas a hozamkülönbség. A leghosszabb adatsor, amit találtam, majdnem 200 évre

visszamenőleg megmutatja ezt amerikai adatokon: